

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 21. dubna 2021 – Spolková republika Německo, zastoupená Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat v. LE

(Věc C-248/21)

(2021/C 278/39)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: Spolková republika Německo

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: LE

Předběžné otázky

1. Spadá rozhodnutí správního orgánu o odkladu výkonu rozhodnutí o přemístění, které může být zrušeno a bylo vydáno pouze z důvodu faktické (dočasné) nemožnosti provádět přemístění, zapříčiněné pandemií onemocnění COVID-19, a to v průběhu soudního řízení o opravném prostředku, do rozsahu působnosti čl. 27 odst. 4 nařízení Dublin III ⁽¹⁾?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Má takové rozhodnutí o odkladu výkonu rozhodnutí za následek přerušování lhůty pro přemístění podle čl. 29 odst. 1 nařízení Dublin III?
3. V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Je tomu tak i v případě, pokud soud před vypuknutím pandemie onemocnění COVID-19 zamítl žádost žadatele o ochranu, kterou se domáhal, aby byl výkon rozhodnutí o přemístění na základě čl. 27 odst. 3 písm. c) nařízení Dublin III odložen, dokud nebude ukončeno řízení o opravném prostředku?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. 2013, L 180, s. 31).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale ordinario di Roma (Itálie) dne 22. dubna 2021 – DG v. Ministero dell’Interno – Dipartimento per le Libertà Civili e l’Immigrazione – Direzione Centrale dei Servizi Civili per L’Immigrazione e l’Asilo – Unità Dublino

(Věc C-254/21)

(2021/C 278/40)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Roma

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: DG

Odpůrce: Ministero dell’Interno – Dipartimento per le Libertà Civili e l’Immigrazione – Direzione Centrale dei Servizi Civili per L’Immigrazione e l’Asilo – Unità Dublino

Předběžné otázky

- 1) Musí být právo na účinný opravný prostředek ve smyslu článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) vykládáno v tom smyslu, že za okolností věci v původním řízení zaručují články 4 a 19 této Listiny ochranu také před rizikem nepřímého navracení v důsledku přemístění do členského státu Unie, který již posoudil a zamítl první žádost o mezinárodní ochranu a který nevykazuje systematické nedostatky ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení č. 604/2013 ⁽¹⁾ (při neexistenci jiných příslušných členských států na základě kritérií stanovených v kapitolách III a IV)?

- 2) Musí soud členského státu, ve kterém byla podána druhá žádost o mezinárodní ochranu, který projednává odvolání podle článku 27 nařízení č. 604/2013 – a je tedy příslušný k posouzení přemístění v rámci Unie, ale nikoli k rozhodnutí o žádosti o ochranu – posoudit jako existující riziko nepřímého navrácení do třetí země, pokud členský stát, ve kterém byla podána první žádost o mezinárodní ochranu, odlišně posoudil pojem „vnitrostátní ochrana“ ve smyslu článku 8 směrnice 2011/95/EU ⁽²⁾?
- 3) Je posouzení [rizika] nepřímého navrácení v důsledku odlišného výkladu požadavku „vnitrostátní ochrany“ dvěma členskými státy slučitelné s čl. 3 odst. 1 (druhou částí) nařízení [č. 604/2013] a s obecným zákazem pro státní příslušníky třetích zemí zvolit si členský stát Unie, v němž podají žádost o mezinárodní ochranu?
- 4) V případě kladné odpovědi na výše uvedené otázky:
- a) Vyžaduje posouzení existence [rizika] nepřímého navrácení, učiněné soudem státu, ve kterém žadatel podal druhou žádost o mezinárodní ochranu po zamítnutí první žádosti, uplatnění ustanovení uvedeného v čl. 17 odst. 1, označeného nařízením [č. 604/2013] jako „diskreční ustanovení“?
- b) Jaká kritéria musí soud, u něhož bylo zahájeno řízení [podle] článku 27 nařízení [č. 604/2013], uplatnit k posouzení rizika nepřímého navrácení, vedle kritérií uvedených v kapitolách III a IV, s přihlédnutím k tomu, že toto riziko již bylo vyloučeno státem, který posoudil první žádost o mezinárodní ochranu?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 31).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (přepřacované znění) (Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht München (Německo) dne
22. dubna 2021 – KP v. TV, Gemeinde Bodman-Ludwigshafen**

(Věc C-256/21)

(2021/C 278/41)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobce: KP

Žalovaní: TV, Gemeinde Bodman-Ludwigshafen

Předběžná otázka

Je třeba vykládat čl. 124 písm. d), článek 128 nařízení 2017/1001 ⁽¹⁾ v tom smyslu, že soud pro ochranné známky EU je sám oprávněn k rozhodnutí o neplatnosti ochranné známky EU, kterou uplatňuje protinávrh ve smyslu článku 128 nařízení 2017/1001, ještě poté, co žaloba pro porušení práv ve smyslu čl. 124 písm. a) založená na této ochranné známce EU byla účinně vzata zpět?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. L 154, 16.6.2017, s. 1).